

HOOFDSTUK I

Grey en zijn vrienden hielden de klok in de gaten terwijl de laatste minuten van de schooldag wegtikten. Meestal was Finn het ongeduldigst, maar vandaag was het Grey. En niet alleen omdat het de laatste schooldag was.

‘Log in bij Discord zodat we kunnen praten,’ zei Finn. ‘Zo kan ik je het veel makkelijker leren.’

‘Oké,’ zei Grey terwijl elke seconde nog langer leek te duren. ‘Het is onder mijn vaders naam, maar ik vind je wel.’

‘Cool. Dit wordt fantastisch,’ grijnsde Finn. ‘Ook al ben je waarschijnlijk nog zo’n groentje dat je m’n dood wordt.’

‘Binnenkort kan ik je verslaan! Ik heb de hele zomer nog om te oefenen,’ zei Grey. Ze lachten en de bel luidde hun vrijheid in. ‘Ik zie je online!’

‘Later!’ Finn rende naar de bussen, maar Grey woonde op loopafstand van de school. Hij haastte zich naar huis na zijn laatste schooldag in groep 8.

Vandaag zou hij eindelijk Fortnite mogen spelen, net als de rest van zijn vrienden. Hij had het rapport dat zijn ouders van hem vroegen en hij had ook geen ruzie gemaakt met zijn jongere zusje, zelfs niet als ze hem expres treiterde. Gisteravond had zijn vader de *Battle Royale*-versie gedownload en beloofd dat Grey mocht spelen als hij thuiskwam uit school.

Hij stormde door de voordeur en rende naar de computer in de woonkamer. De computer was oud en soms wat traag. Maar dat kon Grey niet schelen. Hij zette de computer aan en trilde van de spanning terwijl het scherm oplichtte.

‘Eén uurtje maar, Grey!’ riep zijn moeder uit de keuken.

‘Oké!’ Hij logde in bij Fortnite, klaar voor al die epische gevechten waar zijn vrienden het altijd over hadden. Maar toen verscheen er een onverwachte melding op het scherm.

Bijwerken programma...

Grey zuchtte. Hoe kon er nu alweer een update zijn? Het spel was de avond daarvoor gedownload. Dit ging weer van zijn speeltijd af en hij had daar al zo weinig van. De computer was zo traag dat er eerst maar weinig beweging in de voortgangsbalk zat. Maar aan het einde ging het ineens een stuk sneller. Hij legde zijn hand op de muis, klaar om zijn profiel aan te maken en voor het eerst op het eiland te landen.

Finn zat te wachten tot hij zou inloggen bij Discord. Dat zou hij na de update meteen doen. Finn zou hem dan wegwijzen maken – hij speelde het spel al sinds het was uitgebracht. Grey wist al een beetje hoe het ging, omdat hij Finn had zien spelen als ze bij elkaar waren. Finns favoriete startplek was Fatal Fields. Dan deed hij eerst alsof hij een groentje was. Vervolgens schakelde hij de andere spelers uit en pikte hij de loot in. Grey vond het heel slim van zijn vriend, ook al was het wel een beetje gemeen om op groentjes te jagen. Toch zou het fijn zijn om hulp en bescherming van Finn te krijgen.

Toen de update eindelijk was geïnstalleerd, kon Grey op 'Start' klikken. Terwijl hij dat deed, werd zijn zicht wazig. Hij probeerde in zijn ogen te wrijven, maar zijn handen voelden verdoofd aan en hij kon niet voelen of hij zijn armen bewoog.

'Ugh.' Het leek alsof hij moest overgeven, maar daar was het niet bepaald het goede moment voor. Grey probeerde zich op het scherm te concentreren, maar zijn hoofd en zicht begonnen te draaien.

Hij keek naar zijn handen en zijn adem stakte in zijn keel.

Het leek alsof ze onzichtbaar werden. Erger nog, het leek alsof ze zijn computerscherm in werden gezogen. Het voelde alsof zijn lichaam aan het vallen was, hoewel zijn gezicht steeds dichterbij het scherm kwam. Net toen hij dacht dat hij zou gaan overgeven, werd alles zwart.

HOOFDSTUK 2

Toen Grey wakker werd, had hij geen idee hoeveel tijd er verstreken was. Zijn uur speeltijd was waarschijnlijk al voorbij. Toen hij zijn ogen opende, verwachtte hij zijn kamer te zien. Misschien was zijn moeder er om te kijken of alles in orde was met hem. Hij was tenslotte duidelijk ziek. Ze moest hem op de grond hebben gevonden naast de computer. In het ergste geval zou hij nu in het ziekenhuis zijn. Hij was nog nooit eerder flauwgevallen, maar hij wist dat het ernstig kon zijn.

Hij was niet in zijn kamer *of* in het ziekenhuis.

Zijn moeder was nergens te bekennen.

Terwijl hij de grote open ruimte op zich liet inwerken – het leek op een oud, roestig pakhuis uit een computerspel – zag hij tot zijn grote verbazing een grote groep mensen naar hem staren. Ze waren van verschillende leeftijd en rassen, jongens en meisjes, maar ze hadden allemaal één ding gemeen: niemand lachte.

Het leek alsof ze hem aan het beoordelen waren. Terwijl hij zichzelf van het beton plukte, voelde hij zijn wangen gloeien door alle aandacht. Hij haalde een hand door zijn bruine haar en draaide zijn hoofd weg van de menigte.

Zag hij er raar uit?

Zijn handen waren even groot als normaal en zijn huid was nog steeds gebruind. Hij droeg nog steeds het T-shirt en de shorts die hij aanhad toen hij achter de computer ging zitten. Hij raakte zijn gezicht aan – alles klopte gewoon.

Op dat moment realiseerde Grey zich dat hij niet de enige was die bekeken werd. Vlakbij hem stonden vier anderen die net zo verward leken als hij. Het meisje rechts van hem was ongeveer van zijn leeftijd. Ze droeg haar zwarte haar in een lange paardenstaart die tot haar middel kwam. De jongen links van hem was ouder en zijn op zijn minst al op de middelbare school. Hij torende lang en breed boven Grey uit. Had hij nu zijn groeispuurt maar al gehad.

‘Wat is hier aan de hand?’ Die vraag werd gesteld door een man die aan de andere kant van het meisje stond. Hij leek ongeveer net zo oud als Grey’s vader te zijn met grijze plekken in zijn donkere haar en baard.

Zijn antwoord kwam in de vorm van een vrouw die uit het niets verscheen. Grey sprong geschrok-

ken naar achteren. Wat hij net gezien had was onmogelijk. Maar de menigte achter de vrouw leek helemaal niet geschokt. Sterker nog, nu hij ze wat beter bekeek, realiseerde hij dat ze verveeld waren.

‘Gegroet, nieuwe spelers!’ zei de vrouw met een overdreven glimlach. Ze droeg een zwart pak.

‘Welkom bij de wedstrijd van jullie leven! Jullie zijn willekeurig gekozen voor deze speciale virtual reality-editie van *Fortnite Battle Royale*. Ik ben de Admin en ik zal jullie helpen bij jullie tutorial.’

Grey wist niet wat hij hiervan moest denken. Hij had nog nooit van een Virtual-reality-versie van Fortnite gehoord. Bovendien wist hij dat je een speciale bril nodig had voor virtual reality. Toch kon hij niet ontkennen dat dit de meest realistische VR was die hij ooit had beleefd.

Hij greep naar de bril die hij mogelijk op zijn hoofd droeg. Misschien hadden zijn ouders hem verrast met een afstudeercadeau. Maar er zat niets. Hij hoorde niets anders dan het spel en kon nergens zijn bed of bureau ontdekken. Het was alsof hij echt *in* het spel zat...

Maar dat was onmogelijk.

‘Ik heb geen virtual reality-editie gedownload!’ schreeuwde de oude man. ‘Hoe annuleer ik dit? Computer! Sluit programma!’

De Admin bleef maar glimlachen. ‘Zoals ik al zei, niemand heeft deze editie gedownload – jullie zijn

van over de hele wereld geselecteerd. Maar geen zorgen, jullie zullen gewoon met elkaar kunnen communiceren en alles wordt naar jullie eigen taal vertaald. Ik zal nu de voorwaarden uitleggen waaraan voldaan moet worden om de wedstrijd te kunnen verlaten.'

'Dit klopt niet...,' zei het meisje naast hem. Haar ogen waren al vochtig, maar ze probeerde haar tranen te bedwingen.

'Dit is het nieuwe wedstrijdseizoen van *Battle Royale*. De top vijf spelers mogen terugkeren naar de echte wereld. Welkom dus bij deze kans van je leven! Jullie doen nu mee met de strijd van het nieuwe tweemaandelijks seizoen. Als je in de top vijf eindigt, dan krijg je tevens toestemming om naar de echte wereld terug te keren,' ging de Admin verder.

'Bedoel je nou dat we hier twee maanden vastzitten?' flapte de tiener eruit. 'Ik heb footballkamp deze zomer! Je kunt ons niet zomaar ontvoeren!'

'Jullie lichamen zijn buiten het spel momenteel in een comateuze staat,' zei de Admin. 'Jullie zijn niet ontvoerd. Jullie hersenen verwerken nu deze realiteit in plaats van de realiteit waar jullie vandaan kwamen. Misschien is het moeilijk om te accepteren, maar het is veel nuttiger om je te richten op jullie taak en niet op iets waar je toch geen controle over hebt.'

'Kom maar op. Het leven daarbuiten stelde toch

geen reet voor.' De stem was afkomstig was iemand die aan de andere kant van de enorme footbalspeler stond.

Grey leunde naar voren om het meisje te zien. Ze leek ouder dan een middelbare scholier – misschien zat ze op de universiteit. Ze had kort groen haar en lachte alsof ze net gehoord had dat ze de rest van haar leven gratis toegang tot haar favoriete pretpark had gekregen.

'Dat is de mentaliteit van een winnaar,' zei de Admin. 'Welnu, laten we eens kijken naar de opzet en de regels. Ten eerste, hoewel je misschien bekend bent met het systeem van Fortnites *Battle Royale*, is deze opzet een beetje anders. Jullie zijn maar met honderd man, dus jullie spelen het hele seizoen tegen dezelfde tegenstanders. Als iemands lichaam geëlimineerd wordt als diens geest nog hier is, dan wordt er onmiddellijk een vervanger geregeld. Maar dat is tot nu toe nog niet gebeurd, dus maak je alsjeblieft niet te veel zorgen.

'Jullie mogen allianties vormen van maximaal vier man in een team. Als je liever solo wilt vechten, dan is dat ook toegestaan. Alle samenstellingen spelen hetzelfde spel, dus het is aan jou waar jij de voorkeur aan geeft.'

'Onzin,' klaagde de oudere man. 'Solo red je het nooit tegen teams.'

'We hebben drie winnende solospelers gehad die

mochten terugkeren naar de realiteit,' protesteerde de Admin. 'Daarnaast wordt van iedereen verwacht dat ze aan elke strijd deelnemen. Per dag zullen er niet meer dan vijf officiële gevechten plaatsvinden. Het is toegestaan om hier in de lobby te oefenen – maar er is een aangewezen oefenruimte die vergelijkbaar is met het spel. Jullie mogen ook strategieën bespreken, maar als de officiële gevechten beginnen, zijn alleen teams in staat om tegen elkaar te praten.

'Je spelersclassificatie wordt bepaald door je gemiddelde score van alle spellen in totaal. De top vijf spelers met de beste gemiddelde score zullen niet altijd deel uitmaken van de top vijf van winnaars per gevecht. Ze zullen gemiddeld echter wel beschikken over de meeste overwinningen en bijna-overwinningen. Aan het eind van het seizoen mogen diegenen in de top vijf van hoogste gemiddelde scores de wedstrijd verlaten. Dan zullen er vijf nieuwe spelers verwelkomd worden.'

Verwelkomd... Grey vond dat dit niet echt het juiste woord was.

Hoewel hij een uur geleden niet kon wachten om *Battle Royale* te spelen, was het niet zo leuk nu hij gedwongen werd. En hij dacht constant aan hoe bang zijn ouders zouden zijn als ze hem in zijn comateuze staat zouden aantreffen. Dat was ziek. Dit alles was ziek.

‘De regels van deze versie zijn vergelijkbaar,’ ging de Admin op haar ongevoelige toon verder. Grey wist niet of ze nu een computerprogramma was of dat ze door iemand werd bestuurd. Hoe dan ook, ze voelde tegelijkertijd zowel realistisch als mechanisch aan. ‘Jullie moeten de Battlebus verlaten en benodigdheden vinden om jezelf te verdedigen. Alle items en hun toepassingen zijn vergelijkbaar met de computerversie, inclusief de kaart. De storm funktioneert ook op dezelfde manier – je moet in het oog blijven of schade incasseren.

‘Jullie uiterlijk als nieuwe spelers zal willekeurig worden bepaald. Als je echter hoger in rang komt, word je beloond met keuzes in uiterlijk en loot. Hierdoor zien spelers wie een hogere rang heeft in het spel en wie ze moeten verslaan om hun eigen rang te verbeteren.

‘En dat is de basis. Zijn er nog vragen?’ vroeg de Admin.

‘Mijn ouders zullen je meteen aanklagen als ik ze dit vertel,’ zei de footballspeler. ‘Deze hele situatie is ziek.’

‘Ze zullen eerst moeten geloven dat je bewust zijn de hele tijd in een videospel zat,’ zei de Admin. ‘Onze winnaars hebben nog nooit iemand hiervan weten te overtuigen.’

‘Waarom doen jullie dit?’ vroeg het zwartharige meisje naast hem zachtjes.